

Бушма А.Ю.,

Здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,

Четвертого курсу спеціальності 081 Право.

Науковий керівник: доцентка **Шевченко Н.Л.,**

Херсонський державний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИЗНАННЯ ОСОБИСТОСТІ ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ ДРУЖИНИ ТА ЧОЛОВІКА

Як правило розірвання шлюбу – одна з підстав припинення шлюбу. Розірвання шлюбу – одна з підстав припинення шлюбу, що визначається відповідно до законодавства. Порушенням сімейних взаємин, неврегульованими конфліктами, непорозумінням чи зміною особистісних цінностей можуть стати причинами розпаду шлюбу. Неможливість збереження спільного життя, втрата взаємопорозуміння та відсутність духовного єднання можуть призвести до рішення про розірвання шлюбу. У таких випадках здійснюється юридична процедура розлучення, яка визначає правовий статус подружжя та розподіл майна [1].

Під час дослідження нами було проведено аналіз та вивчено ключові терміни, пов'язані з регулюванням майнових відносин між подружжям. Серед цих термінів визначено поняття, які є основоположними для подальшого розгляду та створення правової бази в даній сфері.

Перш за все, було проведено аналіз та визначено ключові терміни, пов'язані з регулюванням майнових відносин між подружжям. Серед цих термінів визначено поняття, які є основоположними для подальшого розгляду та створення правової бази в даній сфері. Перш за все, було звернуто увагу на важливість чіткого визначення термінів, таких як "спільне майно", "майнові

права", "забезпечення", та інших. Це визначення є ключовим етапом для уникнення непорозумінь та суперечок між подружжям при розподілі майна. Також було відзначено, що розуміння цих термінів повинно враховувати культурні, соціальні та економічні особливості кожного суспільства. Це важливо для створення системи регулювання, яка враховує контекст і потреби різних груп.

Ми дійшли висновку, що визнання особистої приватної власності не лише визначає правовий статус та володіння майном, але й є ключовою складовою сучасного правового устрою.

Визнання особистої приватної власності є однією з ключових складових сучасного правового устрою, яка визначає правовий статус і владення індивідом різноманітним майном. Основою цього процесу є комплекс нормативно-правових актів, які визначають правовий порядок визнання та захисту особистої приватної власності. У даному контексті важливо розглядати основні юридичні акти, що регулюють цю сферу в рамках правової системи. Це включає в себе закони, положення та регулятивні норми, які встановлюють порядок визнання, здійснення та захисту прав власності особи.

Аналіз законодавства, а саме Сімейного кодексу, дає змогу визначити наявність спільних рис і загальних положень, застосовних до цього комплексу правових норм. Основними принципами, що пронизують правовий режим майна, є: 1) презумпція власності подружжя; 2) рівність прав подружжя щодо майна подружжя; 3) рівність прав щодо володіння, користування та розпорядження майном подружжя; 4) солідарна відповідальність подружжя за майновими зобов'язаннями. [2].

Було визначено, що однією з ключових особливостей спільної сумісної власності подружжя є відсутність чітко визначених часток. Поки подружжя живе разом та спільно господарює, їхнє майно утворює єдиний нероздільний

комплекс, що включає в себе різноманітні речі, гроші, цінні папери та майнові права й обов'язки.

Відмінною особливістю подружньої власності є відсутність спільного майна. Поки пара живе як сім'я і веде спільне господарство, майно подружжя є неподільним єдиним комплексом товарів, грошей, цінних паперів/майнових прав та обов'язків. Спільна власність визначається тільки під час поділу подружнього майна, що припиняє існування спільної власності подружжя. [3]. Спільна сумісна власність подружжя відрізняється від інших форм власності своєю особливістю - відсутністю часток. Поки подружжя живе разом та ділиться спільним господарством, їх майно стає єдиною нероздільною сукупністю предметів, коштів, цінних паперів/майнових прав та обов'язків. Частки у такій власності визначаються тільки у випадку поділу майна подружжя, що припиняє їхню спільну власність. Ця особливість забезпечує особливий статус спільної власності подружжя, де вони спільно відповідають за управління та розпорядження майном, але без чіткого розподілу часток, що стає актуальним лише у випадку розлучення чи іншого припинення їхнього спільного життя.

Також було визначено, та проаналізовано регулювання окремих видів майна, таких як нерухомість, гроші, цінні папери. Окремі види майна визначаються комплексом правових та економічних механізмів, спрямованих на забезпечення стабільності та ефективності функціонування цих видів майна в суспільстві. Особливості цього регулювання визначаються конкретними характеристиками кожного виду майна та його ролі в економічній системі.

Зазначивши про особливості набуття земельної ділянки у приватну власність, слід іще раз наголосити на тому, що в разі поділу майна між подружжям ця земельна ділянка поділу не підлягає. Вищесказане цілком виправдане з точки зору національної земельної доктрини, оскільки Земельний кодекс України передбачає індивідуальну (особисту) власність на земельні

ділянки. Також необхідно розглянути обґрунтування особистої власності на землю з точки зору подружніх і сімейних інтересів. [4].

Також в контексті нашої теми варто підмітити, чи буде відбуватися поділ статутного капіталу, та акцій, які були сформовані, або придбані за спільні кошти.

Якщо капітал або акції у статутному капіталі сформовано (придбано) за рахунок спільних коштів подружжя, то доходи (дивіденди), отримані одним із подружжя, переходять у режим спільного майна подружжя та підлягають поділу між подружжям. [5, с. 43]. Якщо статутний капітал чи акції були сформовані або придбані за спільні кошти подружжя, то будь-які отримані доходи, такі як дивіденди, що отримує один із подружжя, автоматично стають спільною власністю обох членів подружжя. Ці доходи підлягають поділу між ними згідно з правилами спільної сумісної власності. Таким чином, будь-який дохід, отриманий від таких інвестицій, стає загальним надбанням подружжя і розподіляється між ними відповідно до їхніх угод та внутрішньодомових домовленостей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Розірвання шлюбу за законодавством України / А. О. Дутко // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Юридичні науки. - 2014. - № 801. - С. 51-55.
2. Поняття та види правового режиму майна подружжя / О. І. Сафончик // Актуальні проблеми держави і права. - 2008. - Вип. 38. - С. 110-114.
3. Поділ майна подружжя / І. В. Жилінкова // Вісник університету внутрішніх справ. - 1999. - Вип. 6. - С. 243-247.
4. Земельна власність дружини та чоловіка / А. Г. Барабаш, А. І. Шпомер // Журнал східноєвропейського права. - 2015. - № 16. - С. 48-54.

5. "Поділ корпоративних прав" при поділі спільної сумісної власності подружжя / Н. Д. Вінтоняк // Актуальні проблеми вдосконалення чинного законодавства України. - 2015. - Вип. 38. - С. 40-51.